

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΟΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσ. 1934—Περίοδος Γ'
Αριθ. φύλλου 302/232

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής
ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ήγουμένισσα
Δευτέρα 2 Ιανουαρίου 1956

Τιμή φύλλου δραχμ. 1.—

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ο Έλληνικός λαός υποδέχεται την ανατολήν του Νέου Έτους 1956 με έλπίδας και χαράν, και η προσδοκία της καλλιτέρας σφύριον δεσπόζει τη σκέψιν. Αί καρδίαι αναρριγούσιν από την γλυκεράν έλπίδα της πραγματοποίησώς των δικαίων διεκδικήσεων και του Πανελληνίου πόθου, διότι το Έθνος πιστεύει εις τας δυνάμεις του έλπίζει εις τα πεπραγμένα του. Γαλουχημένον με τούτους θρύλους και τὰ δειρά αίωνων, έμπεποιτισμένον εις τα νάματα της άθανάτου ένδόξου ιστορίας του, φωτιζόμενον διαρκώς από τα δογματά, το φώς και το πνεύμα της Ιστορικότητος και δια της άνθρωπότητος κλασικότητος του εποχής, γνωρίζει ότι θά προχωρήσει εις τον σίβον των ευγενών και εκπολιτιστικών άγώνων της άνθρωπότητος.

Το νέον έτος έρχεται ως υπόσχεσις μιας νίκης αής θελήσεώς του δια την πρόοδον και την γαλήνην και εις την νυχτήν αυτού άναζωογονείται η φλόξ της έλπίδος. Αισθάνεται ο Έλληνικός λαός Ικανήν αυτοπεποίθησιν, ώστε παραβλέπων πάντοτε τὰ τελεσθέντα θά βαδίσω με αισιοδοξίαν και ένθουσιασμόν, γεμάτος αυτοπεποίθησιν προς την χαράν μιας ώριμης άνατολής, η όποία προβάλλει ως έλπίς της πραγματοποίησεως των πόθων του. Η Έλλάς γνωρίζει, η άγωνίζεσθαι, έτοιμος δια κάθε θυσίαν, πρόθυμος εις κάθε κίνδυνον. Είναι βεβαία δια την πραγματοποίησιν των πόθων της, διότι ο άγών των τέκνων της είναι Ιερός. Είναι άγών από τους λαμπροτέρους εις ηθικόν περιεχόμενον. Διότι ο προσορισμός εις τούς Έθνους είναι η άγωγή δια την τιμήν του, δια την έλευθερίαν των τέκνων του, έν δόγματι των αίωνων ηθικών αξιών, άνευ των όποιων δεν είναι δυνατόν να ζήσῃ. Η ύλική βία είναι προνόμιον των κτηνών, ένω η ηθική δύναμις είναι Θεϊον δώρον.

Πιστεύει η Έλλάς ότι το έτος αυτό θά σημάη την άπελευθέρωσιν από την πλέον στυγνήν, την πλέον φρικτήν, την πλέον άνυπόφορον δουλείαν την όποιαν γνωρίζουν τα τέκνα της τα όποια ζούν εις την Έλληνικήν κύπρον, και των όποιων η έλευθερία και πάλι βγαίνει από τα κόκκαλα των Έλλήνων τα Ιερά, τα κόκκαλα των άλικοσκοτωμένων τέκνων της και των υπερόχων μαχητών, τα όποια αγοράζουν με το αίμα των των λυτρωτών των όποιων θά ζήσωμεν όλοι μας, όταν οι καμπάνες των έκκλησιών, οι γαλανόλευκες σημαίες,

το γιορτερό φώς του λαμπρού Έλληνικού ούρανού, μας δώσουν την αίσθησιν της Μεγάλης στιγμής.

Τότε...τότε θά φάνοι εις τα μάτια μας λαμπρότεροι οι μαρμαρίνοι Ναοί, που ύψώνονται εις την δοξασμένην αυτήν γωνίαν της γής, δια να υπενθυμίζουν εις την άνθρωπότητα ότι η Έλλάς υπήρξε χώρα όπου έλατρεύθη η Έλευθερία, διάφανος δέ και καθαρός ο Έλληνικός ούρανός θά σκορπίσῃ το φώς του εις τας κυρδίας όλων μας.

Σ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

Ευθυμογράφημα

ΑΝ. ΝΤ. ΝΤ. ΝΤΑΡΤΕΣ!

—Σα νάχου τρέχ' από χαρο ως' άδερφέ, τ'έες τρέμ' η γής όπου διαβαίνουν και τούς σκιάζ' ο κόσμος όπου τούς βλέπει. Τι να σου είπω, κύρ Νομάρχη, χαμιά μέρα κι έσάς έδω στή Γουμένισσα θά σάς φανεί η θάλασσα αιά δι και θά πέσετε μέσα. Έγώ έφομολογούμαι τόπαθα.

Αυτά έλεγε και μολόγας σε μια έπιστολή του στή Νομαρχία στο Νομάρχη Θεσσαλίας Γρηγόρη Σακκά ο Σπύρος Πεκας από τή Γουμένισσα της Ντουσαράς ένα άνοιξάτικο μεσημέρι του 1948.

—Και τι έπαθες, δέ μας λέ: και μάς, Κομμάζει κυρ δωμένος ο κύρ Γόρης.

Κι' ο Σπύρος ο παθός άρχινει:

—Ήταν πουρνό της 20 Μάη (1948) Τη νύχτα είχαν άκουσθ' πυροβολισμοί, κάτου στο ποτάμι, σιδόν Καλαμά. Συμμορίτες είχαν έξοικησεί από τή Μυρκαάνα κι είχαν περάσει δώθε προς τή Ντουσαρά. Όλο τὰ χωριά της Γρανίτσας ήταν στο πόδι άνάστατο, άνασχεράς κι' έχρυβε ο καθένας ότι μπόρε, ρούχι τρόφιμα κι' άλλα είδίσματα. Όρε δόλε νοικοκυρία, μου λέει η γυναίκα μου, έδω κίγεται το φιλέ κοίδι όλο το χωριό άναμεράς, δεν παίρουμε κι' έμεις τή γομάρα να τή φορώσμε όσα μπορούμε πράγματα του σπιτιού; να τὰ κρύψμε στο λόγγο.

—Εσύ, παραγγέλλω στή γυναίκα μου έτοίμασε το φόβωμα κι' εγώ θά βγώ να σαμαρώσω τή γομάρα, και πήρα το σαμάρι σιδόν ώμο και βγήκα.

Φεύγ' έδω, τρέχ' εκεί, ώπ έδω πήδ' εκεί, πές' έδω, σή και εκεί με το σαμάρι σιδόν ώμο, φτάνω χαμιά φορά στο Ρανταβύτι. Πόση ώρα τόκαμα, ένας Θεός έβλεπε. Έκει με σταματάει κάποιος δι' κός μου και μου κρινεί.

—Α ά, Σπύρο για πο' πάς έτσι; άν. ντ. ντ. ντάρτες, άν. ντ. ντ. ντάρτες, τρεμουλιαστα και λεχομανώνας, τ' άποκρίνομ' έγώ. άν. ντ. ντ. ντάρτες άν. ντ. ντ. ντάρ (Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Ο ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ

Το Υπουργείον Έμπορίου διέθεσεν εις τον νομόν μας δια τον Έπισιτισμόν των άρεινών περιόχων 300 χιλ. όκ. σιδόν και άροβόσιτον. Η ποσότης αύτη, ως και άλλοτε έτονίσθη είναι άνεπαρκής, άσχετως άν είναι κατά 2)5 μεγαλυτέρα της του πορ. έτους χορηγήσεως. Και είναι άνεπαρκής, διότι κατά το παρελθόν καλλιεργητικών έτος, όχι μόνον εις τα δημητριακά προϊόντα, εΐχονεν τελείαν κατastrophe λόγω της άνοβίας εις τα πρώτιστα και θεωρητικών εις τα δψμα, αλλά και εις τον έλαιό αρπον.

Κρίνεται συ επώς σκόπιμον όπως, προς πόληψιν των έκ της άνεχειας και δύνων, χορηγηθ' έτέρα ποσότης τευλάχιστον 500 χιλ. όκ. και μάλιστα έντός του μηνός Ιανουαρίου.

Ο κ. Υπουργός άς δώσῃ τήν προσήκουσαν προσοχήν και δια τον τόσον άπομεμακρυσμένον αιδόν νομόν, όστις έκτός των άλλων έφοπτεται του παραπετάσματος και είναι ο καθρέπτης της Ελλάδος.

Η ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Δια τας στεγαστικές άνάγκας των πολεμοπαθών, του νομού μας, η άνομοβία Υπηρεσία, έχει ζητήσει ποσόν δι. άχ. 6 500,000.

Πληροφορούμεθα ότι το Υπουργείον Προνόσις έκ του τρέχοντος προϋπολογισμού διαθετεί ποσόν 600.000 δραχ. Το ποσόν τοδτο δεν άντιστοιχεί ούτε στο 1)10 του προϋπολογισθέντος. Ός έκ τούτου προκλήθη άφ' ένός μὲν δυσχέρεια εις την κρίσιν των δικαιοϋχων, άφ' έτέρου δέ θά δημιουργήσῃ δυσανασχέτησιν εις τούς άποκλεισθόνσ μόνους ένισχύσεως πολεμοπαθείς.

Δέν νομίζομεν ότι συμφέρων της Κυβερνήσεως είναι εις παραμονάς έκλογών, να δημιουργήσῃ δυσχερησθέντες στους δέκα τούς έννέα, γιαυτό κρίγομεν όρθόν όπως ο κ. Υπουργός προβῇ εις άνακατανομήν του εις χείρας του κοδύλου ύπέρ των πολεμοπαθών της χώρας εις σημεϊον ώστε να καλυφθούν οι άνάγκαι του νομού μας τουλάχιστον κατά το 1)3.

ΗΠΕΙΡΟΤΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Μεταξύ των υπό της Όλομελείας της Ακαδημίας Αθηνών, κατά τή συνεδρίαν της 10ής Δεκεμβρίου έ. έ βραβεύονται, περιλαμβάνονται και οι Ήπειρώτες συγγραφείς: Λέαντρος Βρανούσης και Δημήτριος Σαλαμάγκας.

22 ΧΡΟΝΙΑ

Είσορχόμενον το «Θ. Βήμα» ότι ούδόλως υπελήφθη των από του άνα χείρας φύλλου εις το 22ον έτος από της έκδόσεως του ύπόσχεται ότι, περιβαλλόμενον από το άναγνωστικόν Του Κοινόν με την αίτην εκτίμησιν, έμπιστοσύνην και συμπάρασιν, θά συνεχίσῃ τούς άγώνας Του δια την προαγωγήν των συμφερόντων της ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ και την βελτίωσιν του βιοτικού επιπέδου των έν Θεσπρωτία οϊκούντων με το αυτό σθένος, αλλά και με την διακρινουσάν αυτό άντιδιωτέλειαν και άνωτερότητα, παράνοτες οι όποιοι είναι άπαραίτηται δια κάθε έφημερίδαν σκοποϋσαν να φθάσῃ εις τον άντικειμενικόν σκοπόν της έκδόσεως της, τουτέστιν τή έννηρησέσεως, όχι του άτόμου, αλλά του συνόλου.

Το «Θ. Βήμα» έκδοθέν το 1934 υπό του και σήμερα Διευτ' του και τή ένγενή συνεργασία των κ. κ. Βασ Κέσκον Διευτ' ήδη του Οίκου τροφίου Φιλιατών, Αθαν. Σκουλαρίκη δικηγόρου Αθηνών και των άειμνήστων Δημήλων Ι. Μπαζάκου και Παρ. Κακούρη θέλει να πιστεύῃ.

Το «ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ», Εϋχεται εις τούς Θεσπρωτούς και τούς άναγνώστας του όπως το νέον έτος 1956 φέρει κάθε εύτυχίαν εις τας οϊκογένειας των και το Έθνος.

Είς δέ τούς άλυτρώτους άδελφούς μας Κυπρίους και Β. Ήπειρώτας τήν άπελευθέρωσιν και ένσωμάτωσιν μετά της μητρός Ελλάδος.

Εϋχαι επί τῷ Νέῳ Έτι

Η ΕΝΘΥΣΙΣ Τ. ΣΥΝΕΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ

Πρός Τους κ. κ. Προέδρους Πρωτοδικών Συνεταιρισμών, που φέρει ως Ένώσεώς μας,

Κύριε Πρόεδρε, Με την λήξιν του έτους 1955 και την άνατολήν του έτους 1956, έκ μέδους της Διοικήσεως της Ένώσεως μας άπευθύνομεν προς Σάς, όλους τούς συνεταιρούς, και τας οϊκογένειας των, διατύρουνς εϋχάς δια την εύτυχίαν σας και δια μίαν καλύτεραν αύριον.

Το έτος 1955 υπήρξεν έτος εύγενών και άόκνων προσπάθειών του άγροτικού κόσμου δια την Έθνικήν μας Οικονομίαν και γενικώτερον την άνωρθώσιν της Χώρας μας. Έν τούτοις όμως το Έλληνικό χωριό, δεν εύρε την λύσιν των ζητημάτων του και ήδη πάλιστα όσα ζητήματα προβάλλουν επιστατικώς την λύσιν των.

Πιστεύομεν όμως ότι ο άγροτικός κόσμος με την άγάπην του προς την εργασίαν και την πίστην προς τα ίθα όδη του Συνεργατισμού, θά συνεχίσῃ τούς άγώνας του τούς εϋρηνικούς μέχρι πλήρους άποκαταστάσεως της οϊκονομίας της Χώρας μας και τήν επίλυσιν των προβλημάτων του δια να τδη και το άγροτικό σπῖτι τήν χαρά και την εύτυχία.

Υπό τας προϋποθέσεις ταύτας και με την πεποίθησιν ότι το έτος 1956 θά είναι το έτος ένός ολοκληρωμένου παραγωγικού προγράμματος και έτος άναγνωρίσεως των υποχρέωσεων του Κράτους προς τόν λαόν της υπαίθρου, εϋχόμεθα εις όλους εύτυχισμένους και χαρούμενους το Νέον Έτος και εις το 1956 να άποβῇ ο φορέας της εύτυχίας της Πατρίδος μας, εύρον διακρίσιν τα Έθνικά μας δικαιά και κατισχύσῃ η υπεράταξία της Δικαιοσύνης και της Έλευθερίας.

Μετά Συναδελφικών χαιρετισμών
Διά τήν Ένωσίν Γεωργικών Συνεταιρισμών Ήγουμένισσας—Φιλιατών
Ο Πρόεδρος
ΠΑΝ. ΝΤΑΗΣ

Από της Ιανουαρίου αρχίζει η κατ' έτος άναθεώρησις των έκλογικών καταλόγων άνδρων και γυναικών.

Η άναθεώρησις θά ισχύσῃ μέχρι 31 Ιανουαρίου και λόγω των έκλογών δεν θά δοθῇ παράστασις προσθεσίμας. Συνιστάται όπως ένδ' αφερόμενοι έπιδείξουν το έπιβαλλόμενον ένδιαφέρον δια την άπόκτησιν του έκλογικού δικαιώματος.

ΣΤΗΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ

Πάμε, ποῦ πάμε; σὲ γυαλό; σὲ θολωμένη βύρα;
Ψάχνουμε μὲ τὸ μάτι μας· κοιτάμ' ὁ·ο θε, γύρα!
Μπόρα, γαλήνη μὰς τραβά; εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα
Ἐσθῆσαν δλα, ρούπησε καὶ τῆς ζωῆς τὸ τάμμα!

Μονάχα ὁ χρόνος ἔμεινε, ν ὅς, παλληκάρι, γέρος,
Γυρίζει ἀκούραστος· ἔμπρός, πίσω, στὸ ἴδιο μέρος
Πάντοτε βρίσκεται. Γελά μὲ τῇ ζωῇ καὶ παιζε.
Σκλάβα τὴν ἔχει δπως ρωμιὰ βόρβαροι μπαρμπα-
[ρέζοι.

...Ὁ χρόνος φεύγει, ροβολᾷ γιὰ τὸ λιμάνι τρέχει.
Ξωπῶς του ἄλλος ἔρχεται μὲ τὰμματα καὶ μ' ἔχη
Μύρια. Κι' ὁ ἴδιος ἄνθρωπος πιστεύει καὶ καρδώνει
Ἐσθῆσαν δέντρον τοῦ κοποῦν μὲ τῇ σειρά δλ' οἱ
κλῶνοι.

Παραμυθιά Χριστοῦγεννα 1955
Σπύρος Μουσελῆς

ΟΛΟΣΧΕΡΗΣ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΕΛΑΙΟΕΞΟ-
ΔΙΑΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΑΚΟ
Β ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΜΕ ΠΑΡΑΘΕΙΟΝ
ΕΙΣ ΠΕΡΔΙΚΑΝ ΕΙΧΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἡ ἐφετινὴ ἐλαιοπαραγωγὴ ὅπως εἰς ἄλλην τὴν χώραν εἶται καὶ στὸ Νομὸ μας ὑπέστη πρωτοφανὴ καταστροφὴ ἀπὸ τὸ δάκο. Οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ εὐρίσκονται εἰς ἀπόγνωσιν καὶ τὸ φᾶσμα τῆς πείνης τοὺς ἀπειλεῖ ἄμεσα. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν καταστροφὴν πὺ ὑπέστησαν στὶς ἄλλες καλλιέργειες τὴν πᾶσαν ἐλπίδα εἶχον ἀναποθέσει, εἰς τὰ ἐλαϊοδένδρα διότι ἤτο καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς κανονικῆς σοδειᾶς καὶ ἀποτελεῖ ἐντός τοῦ Νομοῦ μας τὴν κυριώτεραν πλουτοπαραγωγικὴν πηγὴν.

Ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ δυσμενέσταται καιρικαὶ συνθήκαι ποὺ ἐπεκράτησαν κατὰ τοῦ θερινοῦ καὶ φθινοπωρινοῦ μηνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ πλήρης ἀδιαφορία ποὺ ἐπεδείχθη ὡς πρὸς τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἰδίως τοῦ καταραμένου δάκου ποὺ κατήντησε ἡ μάστιγα τῆς ἐλῆας καὶ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας εἶχον σὺν ἀμεση συνέπεια τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα εἰς βάρος τοῦ κυριώτερου Ἑθνικοῦ μας εἰσοδήματος τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, θυθίσαντα σὲ πλήρη ἀπόγνωσιν καὶ φτώχεια οὐ μόνον τοὺς ἐλαιοπαραγωγούς ποὺ ἀπορροῦσαν ἀπὸ αὐτὴν ἀλλὰ καὶ ὅλες τὶς ἄλλες τάξεις ποὺ ἀπορροῦσαν ἐμμεσᾶ ἐξ αὐτῆς.

Εἶναι ἀλήθεια ἐγκληματικὸν νὰ ἐγκαταλείπεται στὸ ἔλεος τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ δάκου ὁ κυριώτερος πλοῦτος τῆς χώρας μας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀποτελεσματικὸν φάρμακον προστασία καὶ σωτηρίας, ὡς ἀπεδείχθη ἀπὸ συνεχεῖς πειράματα καὶ δοκιμασίαι ποὺ ἔγιναν τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ ἀρίστα ἀποτελέσματα. Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν καμμιά εἰδικὴν μόρφωσιν εἰς τὸν τομεᾶ αὐτόν καὶ δὲν φιλοδοξοῦμεν νὰ ἔχωμεν ἔγκυρον γνώμην σὲ τόσο σοβαρὰ ζήτηματα.

Ὅμως θεωροῦμεν σκόπιμον καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ πείρῃ με στὴ δημοσιότητα δι' ὑπέπεσε στὴν ἀμεση ἀντιληψὶν μας, μὲ τὴν πεποίθησιν δι' προσφερομένη κάποιαν ὑπηρεσίαν στὸ σύνολο. Λέν θὰ σκαμπέξῃμε ἡμεῖς δυσνόητες γὰ τοὺς πλοῦτους ἀγρότας θὰ φέρωμε μόνον ἓνα συγκεκριμένον παράδειγμα ποὺ τὸ διαπιστώσαμε προσωπικᾶ.

Στὴν Κοινότητα Πέρδικας—μεγάλου ἐλαιοπαραγωγικοῦ χωριοῦ, ἑνὸς ἐλαιοκτηματίας ποὺ βραβεύθηκε σὺν προεδρευτικῆς γεωργῆς, μὲ δική του πρωτοβουλία—ἴσως καὶ μὲ ὑπόδειξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Γεωπόνου ἐ-

φαινετοῦ Μαργαριτίου κ. Β. Γώγου—ὀνόματι Νικόλαος Καρίμαλης ἔκαμε διαδροχὴν τοῦ ἐλαιοκτηματίου τοῦ μὲ παραθεῖον, ὑπὸ τύπον πειραματισμοῦ. Μὲ δυὸ λόγια θὰ δώσω τὴν εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει σήμερον τὸ ἐλαιοκτημᾶ τοῦ δπως τὸ εἶδα ὁ ἴδιος ποὺ με προσεσεκάλεσε νὰ τὸ ἐπισκεφθῶ.

Ἀκοῦτε τώρα: Ὅσα ἐλαϊοδένδρα δὲν ἐράντισε καθόλου δὲν εἶχαν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου οὐτε μίαν ὀκτᾶ ἐλα ὀκαρπο—ἔπαυσε ὅλος προσβεβλημένος κατὰ 100ο/ο ἀπὸ δάκο καὶ ἄλλες ἀσθένειες—πυρινοτρίτης κ.λ.π. Ὅσα ἐράντισε μίαν φορὰ καὶ αὐτὰ εἶχαν τὴν ἴδια τύχη μὲ τὰ πρῶτα. Ὅσα ἐράντισε δυὸ φορὰς ἔχουν ψηλὰ ἔνα 30ο/ο τοῦ καρποῦ, ὅσα δὲ ἐράντισε τρεῖς φορὰς—ἀν καὶ εἶναι σὲ θέσεις ποὺ ποτὲ δὲ κρατοῦσαν ἀπρόσκλητο καρπὸν, σήμερον λόγω τῆς διαδροχῆς μὲ παραθεῖον κρατᾶν γερὸν τὰ 80ο/ο τοῦ καρποῦ, σὲ ἐξαιρετικὴ κατὰστασις καὶ τελείως ἀθίκτου ἀπὸ τὸ δάκο.

Ὅμοιολογῶ δι' ἔμεινα κατὰ πληκτος ἀπὸ τὸ φαινόμενον ποὺ εἶδα. Δὲν πιστεύω στὰ μάτια μου. Ἐσφίξα θερμὰ τὸ χέρι τοῦ καλοῦ αὐτοῦ Ἑλλῆνα γεωργοῦ—καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ ἐκλαϊκεύσῃ σ' ὅλο τὸ χωριὸ τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτῇ ἐπιτυχίαν τοῦ ὑποσχεθείς δι' κα' ἐγὼ θὰ κάμω τὸ καθήκον διὰ τοῦ τύπου ὥστε ἡ ἐπιτυχία του νὰ διγῇ κα' ἐξω ἀπὸ τὰ στενά ὅρια τοῦ χωριοῦ γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τὰς διαδροχῶν τῶν ἐλαϊοδένδρων κύριοι. Εἶναι λοιπὸν νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐγκλημα ἡ ἀδιαφορία ποὺ ἐπεδείχθη εἰς τὸν τομεᾶ αὐτόν τοῦ ἐθνικοῦ μας πλοῦτος καὶ ἀπὸ τὴν πολιτεία μὲ τὶς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν, παραγωγὸ οἱ ὅποιοι ὅμως ἔχουν τὸ ἐλαφρυντικὸν τῆς ἀμαθείας. Ἐκτός ἂν στίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες μῆκε καμμιά τροχὸ πῆδη ἀπὸ ψηλότερα, ὅποτε μείνεται καὶ ἡδίκη τὸς ἐθνόνος ἐνδὲ τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα διὰ τοὺς ἐλαιοπαραγωγούς μὲ τὶς τρομερὰς συνέπειες εἰς βάρος τοῦ ἐθνικοῦ ἐπιδόου τοῦ λαοῦ παραμένουν ἁμελῆτα. Ἐλπίζομεν νὰ μὴν ἐπαναληθῇ.

Θεσπρωτὸς

Θάνατοι:

Εἰς ἡλικίαν 95 ἐτῶν ἀπεβίωσε ἐν Κερκίρᾳ τὴν 31/12 ἡ ἑλῆνα Α. Πάμπανου μήτηρ τοῦ ἐνταῦθα ἐγκατεστημένου ὁδοντιάτρον Α. Πάμπανου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὴν 7η ἀρξαμένου ἑορτῆν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου δὲν ἑορτάζουν οὔτε δέχονται ἐπισκέψεις:

Ὁ κ. Ἰωάννης Σ. Χαρίτες λόγος Πένθους.

Ὁ κ. Ἰωάννης Πασχάλης ἔμπορος, Ἰωαν. Σπυροπούλος

Ἀφίξεις:

Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Ἀθανασίου, Παπασταύρου καὶ Πιτοῦλης λόγω τῶν ἑορτῶν καὶ ἤρχισαν τὴν κατ' ἔτος καθιερωμένην περιοδεῖαν τῶν εἰς τὴν ὑπαιθρον.

Ὅμοιως ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Κ. Γκόρτζος δημοσιογράφος.

Ἐκ Πατρῶν ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος κ. Κ. Μακατσώρης ἐκ Πλαισίου.

Γάμοι:

Τὴν 25η ἡμέραν τῶν Χριστογέννων ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι ἐν Φιλιάταις τοῦ κ. Κων. Μπουρδούκη ἔμπορου μετὰ τῆς Δίδος Πολυζένης Πασχοπούλου.

Τὴν 29/12 τοῦκ. Θωμᾶ Λεων. Παπαδοπούλου ἐκ Σίδερης καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένου μετὰ τῆς Δίδος Οὐρανίας Πασχοπούλου μικροβιολόγου Γεν. Κρ. Νοσοκομείου.

Τὴν 28/12 ἐν Ἡγουμένισσι τοῦ κ. Σταύρου Λαγγάρη ἐκ Σίδερης μετὰ τῆς Δίδος Εὐτυχίας Π. Πλιάχου ἐκ Γηρομερίου.

Ὁ κ. Θεοφάνης Σωτηρίου ἐκ Φανερωμένης καὶ ἡ Διδ. Ἀναστασία Κ. Μπίμη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν τὴν 25/12.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 103/1955 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας ἀνεγνωρίσθη τὸ ἐν Ἡγουμένισσι ἔδρεον Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωματεῖον Ἀρτεργατῶν Θεσπρωτίας ὁ Ἅγιος Γεώργιος» ἔχων ὡς ἐπιδιωκτέον σκοπὸν τὸν ἐν τῷ Καταστάτικῳ αὐτοῦ ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου 1955 ἀναγραφόμενον.

Ἐν Ἡγουμένισσι τῇ 21/12/1955 Ὁ κ. πλρξς. Δικηγόρος ΛΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ «Θ. Βῆμα» ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλον ἐκδίδεται εἰς τὰ ἐν Ἡγουμένισσι ἐγκατασταθέντα Τυπογραφεῖα Του, ὅπου λειτουργεῖ καὶ καλλιτεχνικὸν Τμήμα διὰ καθὲς τυπογραφικῆν ἐργασίαν, ἀπὸ ἐπισκεπτῶν ἔργων μέχρι βιβλίου.

Τὸ παρὸν σχῆμα τῆς Ἐφημερίδος εἶναι προσωρινόν.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

— Πωλοῦνται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας 16 τεμάχια Τόλ (Τσίγκοι σιδηροί).

— Οἰκὸπεδα εἰς τὸ Κέντρον τῆς Πόλεως καὶ μὲ συμφέρουσα τιμὴν διαθέτομεν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἀριθ. Πρωτ. 119

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Ἡγουμένισσις Διακηρύττει δι:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθσομένην τὴν 17ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν Δημοπρασιῶν.

1) Ἡ κατασκευὴ [70] ζευγῶν ὑποδημάτων τῶν νηπίων διὰ σολοδέρματος τοῦ ἰδρύματος χρώματος καφέ.

2) Ἡ προμήθεια καὶ ἀγορὰ ἐλαίου ὀκτάδων τετρακοσίων [400]. Σάπωνος μπουνάδας ἀρίστης ποιότητος ὀκτάδων ἐκατὸ [100] καὶ ὀρυζὸς ἑγχωρίου παραγωγῆς ἀρίστης ποιότητος ὀκτάδων ἐκατὸ [10].

Οἱ ὅροι κλπ. εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ἰδρύματος. Ὁ Πρόεδρος Δικῆς Ἐπιτροπῆς ΣΤΥΛ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙ-
ΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΕΤΟΣ 1955

Μὲ τὴν λήξην τοῦ ἔτους 1955 καὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου, θεωροῦμε σκόπιμον νὰ κάμωμε μιά ὅσο δυνατόν πὺ σύντομην ἀνασκόπησιν τῶν κυριωτέρων διεθνῶν καὶ ἐσωτερικῶν γεγονότων ποὺ διαδραματίσθησαν μέσα στὸ 1955 καὶ νὰ διατυπώσωμε μιά ἀμυδρὰ προοπτικὴ γιὰ τὸν καινούργιον χρόνον, γιὰ ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν μας τῆς ὑπαίθρου διὼς ποὺ δὲν παρακονθοῦν τὸν καθημερινὸν Τύπον. Τὸ ἔτος ποὺ ἔληξε σήμερον θὰ περάσῃ τὴν ἱστορίαν ἑνᾶ ἀπὸ τὰ πλέον μεστὰ σοβαρῶν διεθνῶν γεγονότων.

Ἐπιστολαὶ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομε ἐκ καθήκοντος ἀντιγράφων τῆς πρὸς καὶ «Θ. Νέα» ἀποσταλείσης ἐπιστολῆς τοῦ Προέδρου Φοινικίου.

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά, Εἰς τὴν ἔγκριτον ὁμῶν ἐφημερίδα «Θεσπρωτικὰ Νέα» καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1ης Δεκεμβρίου 1955 ἀνέγνωσα δημοσίευσμά σας σκεπτικὸν μὲ τὸ Φράγμα Δάφνης Φοινικίου.

Ἐκ τῆς θέσεως μου ὡς Προέδρου τῆς Κοινότητος Φοινικίου, δύναμαι νὰ σᾶς πληροφορήσω ὑπευθύνως δι' τὰ ἀναγραφόμενα οὐδῶλος ἀνταποκρίνοντα πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Διότι διὰ μὲν τὰ διανοηόμενα μᾶζα ἐκ τῆς διανοίξεως τοῦ δρόμου Φιλιατῶν Μαργαριτίου, ὁ κ. Νομάρχης ἐπισκέφθη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἐπὶ τόπου τὰ ἔργα τρεῖς φορές παραυσία καὶ ἐμοὶ καὶ ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως.

Ὑπεχρέωσε δὲ τὸν ἐργολάβον ἄλλου μὲν νὰ φυάξῃ προστατευτικὰ ἀναχώματα, ἄλλου δὲ νὰ μεταφέρῃ σὲ ἀσφαλτὴ συμπεῖον τὰ μᾶζα. ὥστε μέχρι σήμερον οὐδεμία ἀξιόλογος ζημία ἐσημειώθη εἰς τὸν ἀρδευτικὸν ἀγῶνα.

Διὰ δὲ τὴν χρηματοδότησιν ἐκ τῶν κοινωτικῶν ἐπανεποικισμού, ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἐνέργειαι ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος πρὸς τὸν κ. Νομάρχην τὸσον διὰ τὸ ἀρδευτικὸν ἔργον καὶ διὰ τὴν ὑδρευσί τῆς Κοινότητος μας. Οὐδέποτε ὅμως ὁ κ. Νομάρχης μᾶς ἡρνήθη τὴν χρηματοδότησιν ἀλλὰ πάντοτε περιέβαλεν καὶ τὸ ἀρδευτικὸν καὶ τὴν ὑδρευσιν μετὰ στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος.

Ἐχομεν δὲ τὴν προσωπικὴν ὑπόσχεσίν του δι' ἡμᾶς ἐνισχύσῃ κατὰ τὸ δυνατόν καὶ εἰς κατὰλληλον χρόνον καὶ ἀναλόγως τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Νομαρχίας διατεθειμένων πιστώσεων.

Κώστας Καραμπίνας

ΤΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει νὰ λειτουργῇ τὸ νεοῖδρυθέν, κατόπιν τότεων ἀγώνων τῶν κ. κ. Βουλευτῶν μας, τῶν Σωματείων, ὁργανώσεων καὶ τῆς Ἐφημερίδος μας, Ὑποκ/μα Ἑθνικῆς—Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν Ἀσπιν τοῦ κ. κ. Δημ. Καραγιώργα.

Εἰς τοὺς Θεσπρωτοὺς γεννάται ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἀνατύξεως τῶν συναλλαγῶν τῶν μὲ τὸν τραπέζικόν τοῦτον ὁργανισμόν ἐστις ἱκανοποιῆσαι τὸ αἶτημα μας.

μεταπολεμικὰ εἶη ἂν μὴ καὶ ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα τῆς παγκόσμιας ἱστορίας.

Τὸ πλέον βαρυσήμαντον γεγονὸς ποὺ ἔλαβε χώραν μέσα στὸ χρόνον τοῦ πέρασε εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ συνάντησις τῶν 4 μεγάλων στὴ Γενεύη. Αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι ἱκανὸν νὰ καλύψῃ ὅλον τὸν χρόνον τοῦ 1955 καὶ νὰ ἐπισκιαίσῃ ὅλα τὰ ἄλλα. Διότι ἀποτελεῖ τὸ τέρμα καὶ τὴν ἀφειρηλίαν τῶν πρὸ καὶ μετ' αὐτὴν γεγονότων. Ἡ διάσκεψις τῆς Γενεύης θ' ἀποτελέσῃ τεράστιον ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα—διὰ τὰς σχέσεις τῶν λαῶν καὶ τῶν κρατῶν—διὰ τὰς μελλοντικὰς ἐξελίξεις τῶν καὶ τὴν καθ' ὅλου ἱστορικὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου θὰ φανῇ τὸ μέγεθος τῆς ἱστορικῆς σημασίας τῆς διασκέψεως αὐτῆς ποὺ ἔθεσε γερά τὰ θεμέλια τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν λαῶν καὶ ἀνέσυρε τὸν βραχνὰ ἐνὸς νέου ἀτομικοῦ πολέμου ἀπὸ τὰ στήθη τῆς ἀγωνιώσεως ἀνθρωπότητος. Στὴ Γενεύη οἱ τέσσαρες Μεγάλοι—ποὺ κρατοῦσαν στὰ χέρια τοὺς τίς τύχες τοῦ πλανήτου μας—συναισθανόμενοι τὶς τεράστιες εὐθύνες τῶν ἀπέναντι τῶν λαῶν καὶ διερχομένων τὸν πόθον τοὺς ἐσπειραν σὲ γόνιμη γῇ τὸν σπόρον τῆς εἰρήνης: ποὺ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ δώσῃ πλούσιους τοὺς καρπούς της.

Ἄλλο σπουδαῖον γεγονὸς ἀποτελεῖ ἡ ἀναγνώρισις τῆς Δ. Γερμανίας ὡς ἱσοτίμου μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος καὶ τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἐνα ἄκομην ἀξιόλογο γεγονός εἶναι ἡ ἐξέγερσις τῶν ἀποικιακῶν λαῶν τῆς Ἀφρικῆς γιὰ τὴν ἀπὸτίμησιν τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ. Καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ ἓνα μικρὸν ἀλλὰ δευτερευούσης σημασίας: λανσημαντικὰ—διασκέψεις, ὑπογραφὴ συμφωνίας—δημιουργία Συνασπισμῶν—Τρομακτικῆς θερμοπολυρηνικῆς ἐκρήξεως—Εἰσοδοχὴ νέων μελῶν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. ποὺ αὐξήσαν καὶ ἐδραίωσαν τὴν ἰσχύν του ὡς ὁργανον συλλογικῆς ἀσφαλείας τῆς Εἰρήνης πληροῦν τὸν χρόνον τοῦ ἔτους ποὺ ἀφῆναι τὴν θέσιν τοῦ σήμερον στὸ Νέον ἔτος 1956—μὲ ἀναγεννημένες τὶς ἐλπίδες τῆς ἀνθρωπότητος δι' τὸ 1956 ἀνατέλλει πλέον εὐδαίμονα ὅτι εἰς τὰ φῶτα τὸν κόσμον πὺ κοντὰ στὸ τέρμα τῶν δεινῶν του—πλησιέστερα πρὸς τὴν πολυπόθητὴν Εἰρήνην.

Εἰς τὸ ἐπόμενον ἀνασκόπησις τῶν ἐσωτερικῶν γεγονότων.

ΑΝ. ΝΤ. ΝΤ. ΝΤΑΡΤΕΣΙ

[Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος] τας! Καὶ τὸ σαμᾶρι, μοῦ λέει, στὸν ὅμο, ποὺ τὸ πᾶς.

—Οὐί! ἔκαμ' ἐγὼ, στρέφοντας τὸ κεφάλι πὸς τὸ σαμᾶρι, βῆκα νὰ σαμαρώσω τὴ γομάρα. Τότε ἰδεῖται ὁ καμμένος, τότε κατάλαβα ποῦνιμον σαμαρωμένο! Αὐτὰ κᾶν' ἡ ληχάρα καὶ ὁ φόβος. Καλὰ ποὺ βρέθηκα ὁ χριστιανὸς στὸ δρόμο καὶ μὲ σταμάτησε! Ἄλλως ποῖός ἔξω ὡς ποῖτε θὰ πηλάγαγα, καὶ ποῖτε θάρχομουν στὰ λογικά μου!

Σπύρος Μουσελῆς